

ДО

Г-жа Анна Александрова – Председател на Комисията по правни въпроси към Народното събрание на Република България – водеща

Пл. „Княз Александър I“ № 1,
гр. София 1169

СТАНОВИЩЕ

От

„Българска телекомуникационна компания“
ЕАД

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания с вносител Хамид Бари Хамид – член на Комисията по правни въпроси към Народното събрание на Република България (сигнатура 954-01-42 с дата на постъпване 14.06.2019 г.)

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Във връзка с публикуван на електронната страница на Народното събрание на Република България Законопроект за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания (наричан по-долу за краткост „Законопроекта“), предоставяме на Вашето внимание становището и предложенията на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД (БТК) по представения Законопроект. Моля да разгледате становището и при възможност да бъдат направени промени в Законопроекта, предвид аргументите, изложени по-долу:

Цялостно предложеният Законопроект е крачка към попълване на сериозната празнота в закона относно процесуалния ред за претендиране и присъждане на направени при съдебното обжалване на наказателните постановления съдебни разноси. Считаме, че изричното законово разрешение на този въпрос ще облекчи както страните, така и работата на съдилищата и ще премахне противоречивата практика относно правния режим на института на разноските. Същевременно обаче, бихме искали да обърнем внимание на няколко аспекта, които се нуждаят от прецизиране, с оглед пълната реализация на целените със Законопроекта промени.

В посочената § 1 от Законопроекта се предлага промяна на чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), като се създава нова алинея 3 със следния текст:

В съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може, по искане на насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер, съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Според мотивите към Законопроекта целта на предложеното изменение на чл. 63 от ЗАНН е да се разреши проблема с липсата на пряк процесуален ред за претендиране на понесените от страните съдебни разноси пред първа, както и пред касационна

инстанция, като напр. възнаграждението за представляващия страната адвокат, респ. юрисконсулт за ответната страна.

На мнение сме, че при предложената нова редакция празнотата в процесуалната уредба на института не се преодолява напълно. Съображенията ни за това са следните.

Към настоящият момент поради липсата на процесуален ред за претендиране и присъждане на направени при съдебно обжалване на наказателните постановления съдебни разноси, същите се претендират под формата на имуществени вреди по реда на чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Тази възможност е изрично предвидена в цитираното в мотивите към Законопроекта Тълкувателно решение №1 от 15.03.2017 г. по ТД №2/2016 г. на ОС на ВАС. На практика обаче по този ред могат да бъдат претендирани единствено разноси за адвокатски възнаграждения, тъй като единствено те могат да бъдат доказани като форма на неимуществени вреди, посредством сключен договор за правна помощ за конкретно административнонаказателно производство. В този смисъл е и преобладаващата съдебна практика. Това означава, че възможност за претендиране на юрисконсултско възнаграждение изцяло липсва.

Така предложената редакция би породила противоречива съдебна практика относно приложението на разпоредбата, като възниква въпросът следва ли същата да се прилага по аналогия и за юрисконсултските възнаграждения. В голяма част от административнонаказателните производства, като страни участват юридически лица или институции, които се представляват от юрисконсулти. Липсата на изрично законово разрешение за претендиране на юрисконсултски възнаграждения в производствата по ЗАНН би довело до непълнота в уредбата на института за разноските и не би осъществило в пълна степен целените със Законопроекта облекчаване работата на съдилищата и уеднаквяване на практиката.

Предвид гореизложеното и с оглед различния процесуален ред, по който се присъждат адвокатските и юрисконсултските възнаграждения, предлагаме на Комисията по правни въпроси, текстът да се допълни по следният начин:

*В съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат, **респ. юрисконсулт** е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може, по искане на насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер, съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата, **съответно чл. 37 от Закона за правната помощ.***

По този начин, от една страна, ще бъде избегната опасността от създаване на нова противоречива практика относно института на разноските, а от друга страна, ще бъдат защитени в максимална степен правата на страните в административнонаказателните производства, в съответствие с принципите на правната сигурност и предвидимост.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Предвид изложените по-горе доводи, моля да разгледате становището и конкретното предложение на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД.

С уважение:

.....
Иво Златев

Главен юридически директор на БТК ЕАД